

Jordi Saban actua per primera vegada al programa Districte Cultural de Barcelona

Cia. Sabanni

EL PALLASSO MÉS FELIÇ DEL MÓN

Per Marcel Barrera

Jordi Saban, més conegut com a Sabanni, és un d'aquells pallassos que només amb la imatge ja t'atrapa. Després, el veus actuar i també t'arrossega cap al seu univers de jocs de màgia i facècies. La quitxalla connecta amb el seu personatge i ell connecta amb la quitxalla. Darrera de la màscara vermella, negra i blanca s'amaga una persona entusiasta que vol divertir i alhora construir un món una miqueta millor.

ELS INICIS. El mag Esteve Camps va venir a actuar a la meua escola, el Gem de Mataró, i em vaig quedar tan *flipat* que cada dia anava a la seva botiga de Belles Arts perquè m'ensenyés màgia. Després, vaig començar a fer-li d'ajudant i anàvem a fer bolos i comunions. Vam començar a muntar espectacles conjunts per hotels, festes privades, alguna festa de carrer... Al meu pare no li agradava que jo em dedicés a l'espectacle, però ara em diu que soc la persona més feliç del món. Després, buscant un personatge de mag, vaig fer algun curs de pallaso amb Merche Ochoa. Vaig començar a treballar amb l'Albert Vinyes. Amb ell vaig fer algunes produccions i també vaig començar a treballar amb Jango Edwards al Fòrum de les Cultures 2004.

CIRC CRIC. Al Cric vaig fer durant 10 anys tots els papers de l'auca, des de producció a l'oficina amb Lurdes Carracedo i Montse Trias, fins a presentador a les escoles amb en Claret Papiol i de mosso de pista amb Víctor

▲ El pallaso Sabanni després d'una actuació.
Foto: Erin Bassa.

Álvaro. Durant alguns anys, vaig estar fent d'amfitrió i la rebuda de les fires d'espectacles.

CIRCO ITALIANO. Quan Monti va marxar, vam fer un trio còmic Marco Rossi, Pau Sarraute i jo. El tipus d'humor que fan és molt diferent del Cric, és més tradicional i clàssic. El punt de gamberrisme i el fet de poder rectificat perquè fas una o dues funcions amb bastant de públic dins d'una carpa, et permet poder crear, assajar i provar coses a la pista i veure si funcionen el mateix dia.

EL MAQUILLATGE. És de quan els pallassos viatjaven en circs que anaven en tren i a causa del sutge de la màquina de vapor es tapaven la boca i els ulls amb les mans. Aquest tipus de maquillatge dels pallassos normalment va acompanyat de parracs, però vaig

decidir donar-li una volta i vaig fer acompanyar aquest maquillatge amb un vestuari elegant. Ara sempre vaig amb un vestit fet a mida. En Pep Callau sempre em diu que soc un pallaso d'Armani.

UNA ANÈCDOTA. D'aventures amb els nens a l'escenari me n'han passat moltíssimes, perquè jo els deixo jugar i del seu joc jo també me'n nodreixo. A Etiòpia, durant una de les últimes expedicions que vaig fer amb Pallassos sense Fronteres (PSF), un nen em preguntava alguna cosa i jo no l'entenia. Aleshores, una persona de l'agència per als refugiats ACNUR em va dir: T'està preguntant si ets un ésser humà! Potser era el primer pallaso que veia a la seva vida i segurament seria l'últim. Imagina't un tio amb la perruca, les sabates i la cara pintada baixant d'un cotxe de l'ACNUR. Això és un extraterrestre o què? La meua resposta a la

Amb els diners que guanyo m'agrada poder comprar temps lliure per perdre el temps. M'encanta mirar per la finestra, pensar, divagar...

pregunta d'aquell nen? Encara no la sé. Els pallasos tenen aquesta aurèola de titelles, com si fossin d'una altra dimensió. La gent diu que som molt bons per fer aquestes expedicions, però no; jo me n'emporto molt més del que aporto.

ANIMALS. A Catalunya van fer una llei per protegir els animals quan no hi havia cap circ amb animals. Van legislar una cosa que no tenia sentit, però cara a la galeria quedava bé. Jo no faig servir cap animal salvatge i no exploto ningú. Amb mi actua un colom des de fa 17 anys. Es diu Jordi i viu a casa meua molt ben cuidat i alimentat. Fins ara no he tingut problemes, però no descarto tenir-ne en un futur per com s'està posant la cosa.

► La màgia sempre acompanya a Sabanni. En aquesta pàgina també hi ha un detall dels sabatots i del colom Jordi.

► L'espontaneïtat amb els més petits, un dels al·licients dels espectacles de Sabanni.

VALORS. Si un personatge com el meu, que només vol que els nens s'ho passin bé, va introduint en els espectacles valors com l'amistat, penso que pot calar més que no pas si t'ho diu una figura d'autoritat com un mestre o els pares.

HUMOR POLÍTIC. Soc una mica gamberro. Segons la meua concepció, un pallaso no pot ser de dretes i en els espectacles faig una doble lectura perquè, a més, jo sempre he defensat que els nens no van sols al teatre. Els adults també s'ho han de passar bé.

ELS CIRCUITS. Tinc molts companys d'ofici que han de marxar a fora per guanyar-se la vida, però jo vull viure i treballar a casa meua, a Catalunya. Una de les coses que ens han ajudat molt en els últims anys és el programa Punt Cat. El defenso a muerte perquè a més no és una ajuda a les companyies, sinó als ajuntaments petits perquè puguin portar espectacles de qualitat. En els últims anys, a més, l'Associació de Professionals de Teatre per a Tots els Públics (TTP) ha fet molta feina per dignificar el sector i per reivindicar que no hi ha espectadors del futur si no treballem amb els petits espectadors del present.

ACTUACIONS. Cada any en faig entre 40 i 50. Jo tam-

poc voldria treballar cada dia, perquè sé que som molts. Quan veig gent que fa molts bolos l'any no sento enveja. Sé que hi ha molta feina i que darrera cada bolo has d'aixecar molts telèfons i fer molts correus. Amb els diners que guanyo m'agrada poder comprar temps lliure per perdre el temps. M'encanta perdre el temps, mirar per la finestra, pensar, divagar... Jo crec que si tingués tres bolos al dia potser no m'agradaria tant la meua feina.

EL FUTUR. M'encanta el que faig i el públic pel qual treballo, però sí que m'agradaria compartir l'escenari amb més pallasos. En els moments en què vivim, quadrar agendes és molt complicat. La gent no té dedicació exclusiva per a una companyia, sinó que per guanyar-se

la vida ha de treballar per a més d'una. Tenim un projecte des de fa molt de temps amb Pau Sarraute, per crear un espectacle junts. I això és el que voldria, poder treballar amb gent que m'estimo, que li agrada fer el que fem, que són feliços fent aqueta feina. També m'agradaria poder seguir fent expedicions amb Pallassos sense Fronteres (PSF).

NOUS PALLASSOS. És clar que hi ha noves generacions, el què passa és que les generacions passades encara estan actives, i que així continuïn per molts anys, eh? Són els referents. Hi ha relleu, però el mercat està com està i és una carrera de fons, costa molt i no pots deixar de remar. Tenim una bona generació de pallasos i de pallasos; el que passa és que això no és una feina per fer-nos rics, és una feina per ser feliç.